

Кабаченко Н.В., к. філос. наук, доцент,
Національний університет «Києво-Могилянська Академія»
kabachenko@ukma.edu.ua

КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ, ЩО НАДАЮТЬ ПОСЛУГИ ДІТЯМ ТА СІМ'ЯМ В СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ ОБСТАВИНАХ

Процес деінституалізації, що активно розвивається в Україні, потребує перегляду функцій та повноважень, які необхідні соціальним працівникам, соціальним педагогам, психологам, вчителям, вихователям та іншим працівникам, залученим до догляду та виховання дітей. Тому питання вивчення компетентностей, які потрібні цим фахівцям в нових умовах роботи, є актуальним.

В даному контексті, компетентності розглядаються як твердження щодо ставлення, знань та умінь, які є необхідними для виконання робочих завдань. Компетентний працівник володіє відповідними знаннями та навичками, що стосуються як базових компетенцій, так і спеціалізованих.

Методологія дослідження передбачала вивчення того, як самі фахівці інтернатних закладів Київської області оцінюють необхідність навчання певним компетентностям.

В основу методології було покладено припущення - якщо респонденти вважають, що їм бракує відповідних знань та навичок, то вони зазначатимуть, що їм потрібне навчання з відповідних компетентностей.

Збір даних проводився з використанням структурованого опитувальника, який респонденти заповнювали самостійно.

Із 23 запропонованих компетентностей як такі, що потребують набуття чи покращення під час навчання, найчастіше згадувалися: знання системи прийняття рішень щодо влаштування дітей в альтернативні форми догляду та розвитку програм надання послуг вдома для сімей з дітьми та дітям; знання ролей та відповідальності інших служб, професіоналів та надавачів послуг, залучених до захисту дітей та підтримки сімей в громаді; уміння здійснювати представництво інтересів сімей з дітьми та дітей з метою забезпечення для них доступу до неперервних послуг; уміння взаємодіяти із службами і надавачами послуг в процесі планування і координації надання послуг сім'ям і дітям в громаді; уміння взаємодіяти з органами управління територіальної громади, правоохоронними органами, лікарнями та іншими професіоналами в забезпеченні

міждисциплінарної відповіді на неналежне поводження з дітьми.

Конова М.П., студентка МП-2 кафедри
Школа соціальної роботи, факультету соціальних наук і
соціальних технологій НаУКМА
gerdasnow@ukr.net

Науковий керівник: **Гусак Н.Є.**, к.соц.н., доцент,
Національний університет «Києво-Могилянська академія»
gusakny@ukma.edu.ua

ПРОБЛЕМИ ТЕРМІНОЛОГІЇ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ В УКРАЇНІ

Термінологічна узгодженість є важливим фактором, що забезпечує успішну комунікацію між науковцями та практиками в будь-якій сфері. Проте в соціальній роботі в Україні досі існують розбіжності в трактуванні багатьох широковживаних понять. Це призводить до виникнення непорозумінь і не сприяє обміну досвідом між спеціалістами. Одним із понять, яке не має загальноприйнятого визначення, є «мережа соціальної підтримки».

Використання або створення мережі соціальної підтримки є ефективним способом надання допомоги людям, які опинилися в складних життєвих обставинах. Щоб зрозуміти поняття «мережа соціальної підтримки»,